

عیسی ، برادر وفادار ما

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: لویان ۲۵:۲۵ تا ۲۷؛ عبرانیان ۲:۱۴ تا ۱۶؛ عبرانیان ۱۱:۲۴ تا ۲۶؛ اول قرنطیان ۱۵:۵۰؛ عبرانیان ۵:۸، ۹؛ عبرانیان ۱۲:۱ تا ۴.

آیه حفظی: «از آنجا که فرزندان از جسم و خون برخوردارند، او نیز در اینها سهیم شد تا با مرگ خود، صاحب قدرت مرگ یعنی ابلیس را به زیر کشد» (عبرانیان ۲:۱۴).

عبرانیان باب ۱ از عیسی به عنوان پسر خدا، حاکم فرشتگان، و «فروغ جلال خدا و مظهر کامل ذات او» صحبت می کند (عبرانیان ۱:۳). در عبرانیان باب ۲، عیسی پسر انسان است، که مقام او اندکی کم تر از فرشتگان است و طبیعت انسان با تمامی ضعف هایش و حتی فانی بودن آنرا پذیرفت (عبرانیان ۲:۷).

عبرانیان باب ۱، خدا درباره عیسی می گوید: «تو پسر من هستی» (عبرانیان ۱:۵). در عبرانیان باب ۲، عیسی از فرزندان انسان به عنوان «برادران» خود یاد می کند (عبرانیان ۲:۱۲).

در عبرانیان باب ۱، پدر حاکمیت الهی پسر را اعلام می کند (عبرانیان ۱:۸ تا ۱۲). در عبرانیان باب ۲، پسر وفاداری خود را به پدر تایید می کند (عبرانیان ۲:۱۳).

در عبرانیان باب ۱، عیسی پروردگار، خالق، نگهدارنده، و حاکم الهی است. در عبرانیان باب ۲، عیسی کاهن اعظم انسان، رحیم و امین است.

بطور خلاصه، توصیف عیسی مسیح به عنوان یک برادر وفادار و مهربان، توصیف پسر را به عنوان تجلی غایی خدای خالق ابدی به تصویر می کشد (عبرانیان ۱:۱ تا ۴).

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲ بهمن - ۲۲ ژانویه آماده شوید.

برادری که ما را از گرو در می آورد

لاویان ۲۵: ۲۵ تا ۲۷، ۴۷ تا ۴۹ را بخوانید. چه کسی می تواند فردی را که دارایی یا آزادی خود را از دست داده است، از گرو در آورد؟

در شریعت موسی قید شده بود، اگر شخصی آنقدر فقیر بود که برای زنده ماندن مجبور بود اموالش را بفروشد و یا حتی خودش را گرو بگذارد، هر پنجاه سال، در سال یوبیل، میتوانست آن مال یا آزادی خود را پس بگیرد. سال یوبیل، یک سبت «بزرگ» بود که در آن بدهی ها بخشیده می شد، املاک پس گرفته می شدند و آزادی اسیران اعلام می شد.

با اینحال پنجاه سال زمان طولانی برای انتظار بود. به همین دلیل در شریعت موسی نیز قید شده بود که نزدیکترین خویشاوند می تواند بخشی را که هنوز بدهکار است بپردازد و بنابراین، خیلی زودتر می توانست بدهی خود را بازپرداخت کند.

همچنین نزدیکترین خویشاوند کسی بود که اجرای عدالت در مورد قاتل را تضمین می کرد. او خونخواه مقتول بود و قاتلِ خویشاوندِ نزدیکِ خود را تعقیب می کرد تا او را بیابد و مجازات کند (اعداد ۳۵: ۹ تا ۱۵).

عبرانیان ۲: ۱۴ تا ۱۶ را بخوانید. در این آیات، عیسی و ما چگونه توصیف شده ایم؟

این آیات ما را به عنوان اسیران شیطان، اما عیسی را به عنوان فدیة دهنده و نجات دهنده ما توصیف می کند. وقتی آدم مرتکب گناه شد، انسانها تحت کنترل قدرت شیطان قرار گرفتند. در نتیجه، ما قدرت مقاومت در برابر گناه را نداشتیم (رومیان ۷: ۱۴ تا ۲۴). بدتر از آن، ما نمی توانستیم مجازات مرگ که مزد گناه ما بود را پرداخت کنیم (رومیان ۶: ۲۳). بنابراین، ظاهراً وضعیت ما ناامید کننده بود.

اما عیسی طبیعت انسانی ما را پذیرفت و گوشت و خونی مانند ما شد. او نزدیکترین خویشاوند ما شد و ما را آزاد کرد. عیسی عار نداشت که ما را «برادران» خود بنامد (عبرانیان ۲: ۱۱). از طرفی دیگر، عیسی با در بر گرفتن ماهیت ما و آزاد کردن ما، ماهیت الهی خود را نیز آشکار کرد. در عهد عتیق، نجات دهنده واقعی اسرائیل، نزدیکترین خویشاوند آنها، یهوه است (مزمور ۱۹: ۱۴؛ اشعیا ۴۱: ۱۴؛ اشعیا ۴۳: ۱۴؛ اشعیا ۴۴: ۲۲؛ ارمیا ۳۱: ۱۱؛ هوشع ۱۳: ۱۴).

از چه راههایی می توانید، واقعیت این تجربه را فرا بگیرید که چقدر مسیح می تواند به شما نزدیک باشد؟ چرا داشتن این تجربه برای ایمان شما بسیار مهم است؟

عار نداشت که آنان را برادران خطاب کند

رساله عبرانیان می گوید که عیسی عار نداشت که ما را برادران خود بخواند (عبرانیان ۲: ۱۱). عیسی علی رغم اینکه با خدا یکی بود، ما را همچون عضوی از خانواده خود پذیرفت. این موضوع که عبرانیان بواسطه محبت مسیح با هم یکپارچه شده بودند باعث شده بود تا آنان در جامعه مورد هتک حرمت و آزار قرار بگیرند و عار جامعه بشوند (عبرانیان ۱۰: ۳۳).

عبرانیان باب ۱۱: ۲۴ تا ۲۶ را بخوانید. از چه طریقی تصمیمات موسی نمونه ای از آنچه عیسی برای ما انجام داد را نشان می دهند؟

آیا تصور کرده اید، برای موسی «پسر دختر فرعون» نامیده شدن، به چه معنایی بوده است؟ او شخصیتی با نفوذ و قدرتمند در قدرتمندترین امپراطوری آن زمان بود. او بالاترین آموزش های مدنی و نظامی را دیده بود و به یک شخصیت برجسته و فرهیخته تبدیل شده بود. استیفان می گوید که موسی «در گفتار و کردار» توانا بود (اعمال ۷: ۲۲). خانم الن جی وایت، همچنین می گوید که موسی «مورد علاقه ارتش مصر بود» و اینکه فرعون «مصمم بود نوه فرزندخوانده خود را به جانشینی خود برگزیند و بر تخت سلطنت قرار دهد» (نگاه کنید به مشایخ و انبیا، صفحه ۲۴۵). با اینحال، وقتی موسی تصمیم گرفت که خود را با بنی اسرائیل، یک قوم برده و بدون تحصیلات و قدرت بودند همسان بداند، تمام امتیازات خود را رها کرد.

متی باب ۱۰: ۳۲، ۳۳؛ دوم تیموتائوس ۱: ۸، ۱۲؛ و عبرانیان ۱۳: ۱۲ تا ۱۵ را بخوانید. خداوند در این آیات از ما چه می خواهد؟

این بخشی از مشکل خوانندگان عبرانیان بود. بسیاری از آنها پس از آزار و اذیت و طرد شدن، شروع به احساس شرم از عیسی مسیح کردند. برخی با اعمال خود در خطر این بودند که به جای ارج نهادن و تکریم عیسی «او را در برابر چشم همگان بی حرمت سازند» (عبرانیان ۶: ۶). بنابراین، پولس دائماً خوانندگان را به «حفظ محکم ایمان» و «اعتراف» به ایمان خود فرا می خواند (عبرانیان ۴: ۱۴؛ عبرانیان ۱۰: ۲۳).

خدا می خواهد تا ما عیسی را به عنوان خدای خود و برادر خود بشناسیم. عیسی بعنوان فدیة دهنده و نجات دهنده ما، بدهی ما را پرداخت کرده است؛ عیسی بعنوان برادر ما طریقی را که باید مطابق آن زندگی کنیم به ما نشان داده است «تا به شکل پسرش آئیم، تا او فرزند ارشد از برادران بسیار باشد» (رومیان ۸: ۲۹).

لحظه ای به تصمیمی بیاندیشید که عیسی باید بگیرد تا ما را همچون «خواهر و برادر» در آغوش بکشد. چرا آنچه عیسی انجام داد بسیار بیش از آنچه موسی انجام داد، محبانه تر و فروتنانه تر است و این چه چیزی را در مورد محبت خدا به ما می آموزد؟

۲۸ دی

سه شنبه

گوشت و خون مانند ما

عبرانیان می گوید که عیسی طبیعت انسانی ما را پذیرفت تا نماینده ما باشد و بتواند از جانب ما به خاطر ما جان خود را بدهد (عبرانیان ۲: ۹، ۱۴ تا ۱۶؛ عبرانیان ۱۰: ۵ تا ۱۰). این اساس طرح نجات و رستگاری و تنها امید ما برای زندگی ابدی است.

متی باب ۱۶: ۱۷؛ غلاطیان ۱: ۱۶؛ اول قرنتیان ۱۵: ۵۰؛ و افسسیان ۶: ۱۲ را بخوانید. عبارت «جسم و خون» در این آیات به کدامیک از نقاط ضعف ذات انسانی مرتبط می شود؟

عبارت «جسم و خون» بر سستی و ناپایداری وضعیت انسان، ناتوانی و ضعف آن (افسسیان ۶: ۱۲)، عدم شناخت (متی ۱۶: ۱۷، غلاطیان ۱: ۱۶)، و فانی بودن او تاکید دارد (اول قرنتیان ۱۵: ۵۰). عبرانیان می گوید که عیسی «از هر لحاظ» مانند برادران خود شد (عبرانیان ۲: ۱۷). این عبارت به این مفهوم است که عیسی کاملاً انسانی شد. عیسی تنها «شبیبه» یا «ظاهراً» انسان نبود؛ او براستی انسان بود، حقیقتاً یکی از ما.

عبرانیان همچنین می گوید که عیسی در مورد گناه با ما تفاوت داشت. نخست، عیسی مرتکب هیچ گناهی نشد (عبرانیان ۴: ۱۵). ثانیاً، عیسی ذاتی انسانی داشت که «قدوس، بی عیب، پاک، جدا از گناهکاران، و فراتر از آسمان‌ها» بود (عبرانیان ۷: ۲۶). ما همه گناه کرده ایم، و همه تمایلات شیطانی داریم. اسارت ما نسبت به گناه در اعماق ذات و وجود خودمان آغاز می شود. ما «نفسانی هستیم، و همچون برده به گناه فروخته شده ایم» (رومیان ۷: ۱۴؛ رومیان ۱۵ تا ۲۰). غرور و سایر انگیزه های گناه آلود، اغلب حتی اعمال نیکوی ما را نیز آلوده می کنند. طبیعت عیسی مسیح تحت تاثیر آسیب گناه نبود. باید اینگونه بوده باشد. اگر عیسی همچون ما «نفسانی بود، همچون برده به گناه فروخته می شد»، همچون ما به یک منجی نیاز داشت. در عوض، عیسی بعنوان ناجی آمد و خود را همچون قربانی «بدون عیب» به خاطر گناهان ما تقدیم تسلیم خدا کرد (عبرانیان ۷: ۲۶ تا ۲۸، عبرانیان ۹: ۱۴). پس عیسی با مرگ خود همچون یک قربانی، کفاره گناهان ما شد و قدرت شیطان را از میان برداشت، بنابراین، بخشش و صلح و آشتی ما با خدا را امکانپذیر ساخت (عبرانیان ۲: ۱۴ تا ۱۷). عیسی همچنین با تحقق وعده عهد جدید یعنی نوشتن شریعت خداوند بر قلبها و اذهان ما، قدرت گناه را درهم شکست و به ما توانایی زندگی در راستی و عدالت را بخشید (عبرانیان ۸: ۱۰). بنابراین، عیسی دشمن را شکست داده و بطور موثری ما را آزاد کرده است تا اکنون بتوانیم «خدای زنده» را عبادت و

خدمت کنیم (عبرانیان ۹: ۱۴). در همین حال، نابودی و شکست نهایی شیطان در داوری نهایی اتفاق خواهد افتاد (مکاشفه ۲۰: ۱ تا ۳، ۱۰).

از آنجا که ما وعده پیروزی از طریق عیسی را داریم، چرا بسیاری از ما هنوز با گناه دست و پنجه نرم می‌کنیم؟ اشتباه ما چیست، و مهمتر از همه، چگونه می‌توانیم مطابق فراخوان بزرگی که در مسیح داریم زندگی کنیم؟

دی ۲۹

چهارشنبه

با رنج و مصایب به کمال رسیدن

عبرانیان باب ۲: ۱۰، ۱۷، ۱۸ و عبرانیان باب ۵: ۸، ۹ را بخوانید. رنج و مصیبت در زندگی عیسی چه عملکردی داشت؟

رسول می‌گوید که خداوند عیسی را «از طریق آلام کامل گرداند». این عبارت شگفت‌انگیز است. نویسندگان می‌گویند که عیسی «فروغ جلال خداوند و مظهر کامل ذات اوست» (عبرانیان ۱: ۳) و اینکه او بی‌گناه، بی‌عیب و نقص، پاک و قدوس است (عبرانیان ۴: ۱۵؛ عبرانیان ۷: ۲۶ تا ۲۸؛ عبرانیان ۹: ۱۴؛ عبرانیان ۱۰: ۵ تا ۱۰). عیسی مجبور نبود بر هر نوع ضعف و نقص روحانی یا اخلاقی غلبه کند. او از نظر روحانی و اخلاقی کاملاً وارسته، عالی، و کامل بود.

با وجود این، کتاب عبرانیان می‌گوید که عیسی تحت یک روند «کامل گردید» تا بدین طریق آماده نجات ما شود. عیسی از آن جهت کامل بود که او مجهز و آماده شده بود تا منجی ما شود.

۱. عیسی از طریق تحمل رنج به «کمال» رسید تا فرمانده نجات ما شود (عبرانیان ۲: ۱۰). عیسی مجبور بود بعنوان قربانی بر روی صلیب جان خود را بدهد تا پدر بتواند وسیله ای قانونی برای نجات ما داشته باشد. عیسی تنها قربانی کامل بود. بعنوان خدا، عیسی می‌توانست ما را داوری کند؛ اما، به دلیل از خودگذشتگی خود، همچنین می‌تواند ما را نجات دهد.

۲. عیسی اطاعت را از طریق تحمل رنج آموخت (عبرانیان ۵: ۸). اطاعت به دو دلیل لازم بود. نخست، اطاعت، فداکاری او را قابل قبول کرد (عبرانیان ۹: ۱۴؛ عبرانیان ۱۰: ۵ تا ۱۰). دوم، رنجهای او، وی را قادر ساخت تا الگوی ما شود (عبرانیان ۵: ۹). عیسی اطاعت را «آموخت» زیرا قبلاً هرگز آنرا تجربه نکرده بود. بعنوان خدا، باید از چه کسی اطاعت می‌کرد؟ بعنوان پسر ابدی و جاودان خدا، کسی که با خدا یکی بود، بعنوان حاکم جهان از او اطاعت می‌شد. بنابراین، عیسی از درجه نافرمانی به مرتبه اطاعت ارتقاء نیافت، بلکه از حاکمیت، اقتدار، و سلطه به سوی تسلیم و اطاعت رفت. پسر متعال خدا پسر مطیع انسان شد.

۳. تحمل رنج و غلبه بر وسوسه، عیسی را قادر ساخت تا کاهن اعظم و مهربان و وفادار ما باشد (عبرانیان ۲: ۱۷، ۱۸). رنج‌ها و مصیبت‌ها عیسی را بخشنده تر و مهربانتر نکرد. برعکس، به دلیل

رحمت عیسی بود که او داوطلبانه، مرگ بر روی صلیب را از ابتدای خلقت پذیرفت تا ما را نجات دهد (عبرانیان ۱۰: ۵ تا ۱۰؛ با رومیان ۵: ۷، ۸ مقایسه کنید). با اینحال، از طریق تحمل رنج‌ها بود که واقعیت محبت برادرانه عیسی حقیقتاً ابراز و آشکار گردید.

اگر عیسی بی گناه متحمل رنج شد، ما، بعنوان گناهکار، مطمئناً، متحمل رنج خواهیم شد. چگونه می‌توانیم بیاموزیم که مصیبت‌های زندگی را تحمل کنیم، در حالیکه همزمان امید و اعتماد و اطمینان خود را به پروردگار از دست ندهیم، چه کسی محبت خویش را از طرق مختلف به ما نشان داده است؟

۳۰ دی

پنجشنبه

برادر بعنوان یک اسلوب

دلیل دیگر اینکه عیسی طبیعت انسانی ما را پذیرفت و در میان ما ساکن شد، این بود که او می‌تواند الگوی ما باشد، تنها کسی که می‌تواند برای ما الگوی زندگی صحیح در برابر خداوند باشد.

عبرانیان باب ۱۲: ۱ تا ۴ را بخوانید. به گفته رسول خدا، چگونه باید زندگی مسیحی خود را اداره کنیم؟

در این آیات، عیسی نقطه اوج و تکامل فهرست طولانی شخصیت‌هایی است که رسول آنها را بعنوان الگوی ایمان معرفی می‌کند. این آیات عیسی را «سازنده و کامل کننده ایمان ما» می‌نامد. کلمه یونانی archegos به معنای («بوجود آورنده») همچنین می‌تواند «پیشوا» ترجمه شود. عیسی پیشوا است به این معنا که پیشرو ایمانداران است. در حقیقت، عبرانیان ۶: ۲۰ عیسی را «پیشرو» ما می‌نامد. کلمه «کامل کننده» این عقیده را در ذهن ایجاد می‌کند که عیسی پاک‌ترین شکل ممکن ایمان به خدا را به ما نشان داده است. این آیه به ما می‌آموزد که عیسی اولین کسی است که مسابقه ما را با موفقیت انجام داده است و هم اینکه او کسی است که هنر زندگی کردن با ایمان را به کمال رسانیده است.

در عبرانیان باب ۲: ۱۳ آمده است: «و باز بر او توکل خواهیم کرد.» و «اینک من، و فرزندان من که خدا به من داده است.» در اینجا چه اتفاقی می‌افتد که عیسی چنین می‌گوید؟ او به خدا توکل خواهد کرد. این اشاره به اشعیا باب ۸: ۱۷، ۱۸ دارد.

اشعیا این کلمات را در مقابل خطر وحشتناک حمله از سوی اسرائیل شمالی و سوریه بیان می‌کند (اشعیا ۷: ۱، ۲). ایمان او در مقابل بی‌ایمانی آحاز پادشاه قرار می‌گیرد (دوم پادشاهان ۱۶: ۵ تا ۱۸). خداوند آحاز را ترغیب کرده بود که به او اعتماد کند و نشانه یا علامتی را از او بخواهد که نشان دهد که عیسی نجات دهنده اوست (عیسی ۷: ۱ تا ۱۱). خدا قبلاً به او، عیسی را بعنوان پسر داوود وعده داده بود که آحاز را همچون پسر خویش محافظت خواهد کرد. اکنون، خداوند با رحمت و محبت

به آواز پیشنهاد می داد که این وعده را با خواستن یک نشانه برای او تأیید کند. با اینحال، آحاز از درخواست این نشانه امتناع ورزید و در عوض، «آحاز قاصدانی نزد تَغَلَّتِ فِلاِسِر پادشاه آشور فرستاد با این پیغام که: «من خدمتگزار تو و همچون پسر توام» (دوم پادشاهان ۱۶: ۷). چقدر ناراحت کننده و اندوهناک است! آحاز پسر تغلت فلاسر بودن را به پسر خداوند بودن ترجیح می دهد.

با اینحال، عیسی به خداوند و وعده او اعتماد می کند که می گوید دشمنان او را زیر پاهای او قرار خواهد داد (عبرانیان ۱: ۱۳؛ عبرانیان ۱۰: ۱۲، ۱۳). خداوند همان وعده را به ما داده است، و ما باید همانطور که عیسی با ایمان آنرا پذیرفت ما هم با ایمان آنرا بپذیریم (رومان ۱۶: ۲۰).

چگونه می توانیم بیاموزیم که به خدا اعتماد کنیم، اما با انتخاب های روزمره که بازتاب دهنده این اعتماد باشد؟ تصمیم مهم بعدی که باید بگیرید چیست؟ و چگونه می توانید اطمینان حاصل کنید که اعتماد شما به خدا را نشان می دهد؟

جمعه

۱ بهمن

اندیشه ای فراتر: عبرانیان باب ۲: ۳۱ حاوی سخنان عیسی خطاب به پدرش می باشد که در مورد برادرانش صحبت می کند: «اینک من، و فرزندان که خدا به من داده است» (عبرانیان ۲: ۳۱). پاتریک گری عقیده دارد که در اینجا عیسی بعنوان ولی و سرپرست برادرانش توصیف شده است. براساس نظام رومیان *tutela impuberum* در هنگام مرگ پدرشان، «یک سرپرست، اغلب بعنوان برادر بزرگتر، مسئولیت مراقبت فرزندان خردسال و ارثیه آنها را تا رسیدن به سن بلوغ عهده دار می شد، بنابراین وظیفه طبیعی برادر بزرگتر برای مراقبت از خواهر و برادر کوچکترش افزایش می یافت» (ترس الهی: رساله به عبرانیان و نقدهای خرافات یونانی-رومی [آتلانتا: انجمن ادبیات کتاب مقدس، ۳۰۰۲)، ص. ۶۲۱). این توضیح می دهد که چرا عبرانیان از ما هم بعنوان خواهر و برادر عیسی و هم بعنوان فرزندان او یاد می کند. همانطور که برادر بزرگتر ما عیسی قیم، سرپرست، و محافظ ما است. «مسیح به زمین آمد، طبیعت انسانی ما را بر خود گرفت و بعنوان نماینده انسان در حضور خداوند ایستاده، تا در مجادله با شیطان نشان دهد که انسان، همانگونه که خدا او را آفریده، به پدر و پسر ملحق شده است و می تواند از الزامات الهی اطاعت کند» *الِن جی وایت*، پیامهای برگزیده، جلد ۱، ص. ۳۵۲.

«مسیح در طول زندگی و تعالیم خود، نمونه کاملی از خدمت فداکارانه را که از خداوند سرچشمه گرفته بود، به انسان عطا کرده است. خداوند در انزوا تنها برای خودش زندگی نمی کند. او با آفرینش جهان و حمایت کردن از تمامی مخلوقات، بی وقفه در حال خدمت به دیگران است. او آفتاب خود را بر بدن و نیکان می تاباند و باران خود را «بر عادلان و بدکاران می باراند» (متی ۵ آیه ۴۵). چنین خدمت ایده آلی را خدا به پسر خویش محول کرده است. عیسی می بایستی مسئولیت رهبری انسان را به عهده بگیرد تا با سرمشق قرار دادن خود، مفهوم خدمت را به انسان تعلیم دهد» *الِن جی وایت*، آرزوی اعصار، ص. ۷۱۸.

سوالاتی برای بحث:

۱. عبرانیان به ما می گوید که عیسی برای نجات ما، برادر ما شد. در مورد معنا و مفهوم آنچه که خدا برای رستگاری و نجات ما انجام داده است، بیانید. پس، چرا رد این واقعیت شگفت انگیز به معنای اشتباهی تلخ و غم انگیز است؟

۲. چرا برای ما مهم است که عیسی همچون ما «برده ای که به گناه فروخته شد» (رومیان ۷: ۱۴) به دنیا نیامده باشد؟ درباره موسی و اینکه چرا برای فرزندان اسرائیل مهم بود که او مانند آنها برده نباشد، بیانید. چگونه حکایت موسی، به گونه ای، به ما کمک می کند تا آنچه که عیسی برای ما انجام داده است را درک کنیم؟

۳. بر روی نقش رنج در زندگی بیشتر تامل کنید. چرا نباید هرگز تصور کنیم که رنج و مصیبت، به خودی خود، خوب است، حتی اگر گاهی اوقات ثمرات خوبی را به ارمغان آورد؟